

Επιπρόσθετα οι κυρώσεις που επιβάλλει η Δύση στη Ρωσική ομοσπονδία έχουν ως αντίκτυπο και τη μείωση της εγχώριας παραγωγής και αυτού του ενεργειακού τομέα. Είναι πολύ πιθανό ένας κύκλος παγκόσμιας ύφεσης να τεθεί σε γρήγορη κίνηση με απροσδιόριστες ακόμα συνέπειες σε κάθε τομέα και σε κάθε χώρα.

Πάντως εκείνο που μπορεί να εξαχθεί ως συμπέρασμα είναι ότι η αναμενόμενη ύφεση των δραστηριοτήτων θα μειώσει τη ζήτηση για ενεργειακά προϊόντα με βάση το τρέχον ύψος των τιμών αφ' ενός και το μέγεθος της προσφοράς αφ' εταίρου. Αυτά όμως τα μεγέθη όπως ξέρουμε δεν είναι σταθερά, είναι μεταβλητά. Και όταν πρόκειται για τα ενεργειακά προϊόντα η προσφορά τους μπορεί να καθορισθεί με πολιτικές αποφάσεις. Για παράδειγμα ο ΟΠΕΚ+ συζητάει να μειώσει την παραγωγή κατά ένα ποσοστό για να διατηρήσει το ύψος των τιμών στο επιθυμητό επίπεδο. Το ίδιο και η Ρωσία αναμένεται να μειώσει την παραγωγή της από ένα έως τρία εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα. Αν όμως οι παραγωγικές χώρες που δεν ανήκουν στον ΟΠΕΚ θέλουν να μειώσουν τις τιμές μπορούν να αυξήσουν την δική τους παραγωγή ώστε η παγκόσμια προσφορά να διατηρηθεί στα επίπεδα της ζήτησης ευνοώντας τις οικονομίες των χωρών που εισάγουν ενεργειακά προϊόντα. Η καμπύλη εξέλιξης των γενικών οικονομικών φαινομένων, αν μπορεί να υπάρξει τέτοια, έχει εμφανίσει ότι μία μέτρια ανάπτυξη στην Ε. Ένωση – 1,5 -2,5% μπορεί να επιτευχθεί (*ceteris paribus*

) με μια τιμή πετρελαίου ανά βαρέλι κοντά στα 50 ευρώ. Ενώ ύφεση μπορεί να καταγραφεί όταν η τιμή αυτή ξεπεράσει τα 90 ευρώ. Ανάλογα διαστήματα τιμών έχουν καταγραφεί και για τα παράγωγα πετρελαίου και το φυσικό αέριο. Συνεπώς ο πόλεμος Ρωσίας – Ουκρανίας έχει οξύνει ή μάλλον θα μπορούσε να οξύνει τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις χώρες που εξαγωγήν πετρέλαιο, κλπ (ΟΠΕΚ+) και στις χώρες που δεν ανήκουν στο καρτέλ. Χώρες όπως ο Καναδάς, η Νορβηγία, οι ΗΠΑ είναι πλούσιες σε ενεργειακά ορυκτά και βρίσκονται στην απέναντι όχθη με τη Ρωσία. Θα αυξήσουν τις ποσότητες που παράγουν ώστε να μειωθούν οι τιμές για να αποφευχθεί μία ύφεση ή θα προβάλλουν πρώτα τα εθνικά τους συμφέροντα τροφοδοτώντας την Ευρώπη με ακριβή ενέργεια; Αυτό είναι το μείζον ερώτημα. Το πιθανότερο σενάριο μου φαίνεται ότι είναι το δεύτερο. Και τούτο γιατί οι ΗΠΑ δεν θεωρούν τον κύριο ανταγωνιστή τους τη Ρωσία αλλά την Κίνα. Θεωρώντας ότι η Ευρώπη είναι σε θέση να αντέξει μία μικρή ελεγχόμενη ύφεση λόγω του πλούτου της θα στραφούν εναντίον της Κίνας όπου μία κάμψη της οικονομικής δραστηριότητας της, λόγω και υψηλών τιμών, εκτός του

Covid

19, θα σημειώσει πολλαπλές ωφέλειες για την οικονομία και την πολιτική επιρροή της παγκοσμίως.

Με βάση όλα αυτά η βέλτιστη πολιτική για την Ε. Ένωση είναι μειώσει όσο είναι δυνατόν την κατανάλωση ενεργειακών προϊόντων, που σε πολλές περιπτώσεις γίνεται σπατάλη, ώστε να αντισταθμιστεί η δαπάνη των υψηλών τιμών και να αφήσει σε δεύτερη γραμμή την πολιτική του δήθεν μονοφωνίου δηλαδή της χαμηλής διατίμησης.

Κουρματζής Θάνος